

Noaptea

Alexandrina Spânu

NOAPTEA

Noaptea rece-ntunecată,
curge blândă și-nnorată,
ea din ceruri se prăvale,
și adoarme totu-n cale.

Cufundată-n sfânta vrajă,
doarme floarea, ca și zarea,
doarme chiar toată suflarea,
somnul dulce, ca o mreață.

Numai cucuveaua cântă,
la fereastra întristată,
jalea și cu supărarea,
vrea s-aducă alinarea.

Raze reci de lună rece,
și de stele îndepărtate,
printre frunze- alunece,
spre odăi de mult uitate.

O natură dă-mi și mie,
din odihna-ți o felie,
vino dulce somn și iute
îmi adu vise plăcute.

Pân -ce zori se reinstală,
să-mi duc gândul fericită,
într-o lume ce apare ireală,
într-o lume mult dorită.

Când natură se trezește,
voi porni din nou vitează,
mulțumită eu, firește,
și de ziua ce urmează.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE